Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1872-06-26)

Citation: Quaade, George Joachim: ”BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1872-06-26)”, i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 110. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030075.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Quaade, George Joachim, *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind),*

Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Direktør P. Vedel.
Berlin, 26. Juni 1872.

Kjære Vedel,

De maa undskylde at jeg har tøvet noget med at besvare Deres Brev af 19de /: ikke 20de :/, men Sagen fordrede Overveielse, og selv har jeg ikke været rigtig tilpas i den sidste Tid.

Det forekommer mig, at Spørgsmaalet om hvorledes vi skulle stille os til de af Dem omtalte til Kbhvn. komne Efterretninger nærmest beroer paa Beskaffenheden af eller Kilden til de Udsagn af herværende Personer, som ligge til Grund derfor.

Hidrøre disse Udsagn, hvad jeg for mit Vedkommende er meest tilbøielig til at troe, fra velvillige Privatpersoner som, uden Bevidsthed om eller Følelse af nogetsomhelst virkeligt Ansvar, have udtalt deres egne subjective Meninger og Anskuelser, da har det muligen ikke Saameget at sige hvad vi gjøre. Vi kunde dog, i en Sag som den om Nordslesvig, ikke nu uden videre sende en officiel Underhandler eller paalægge Gesandten strax at foretage officielle Skridt i Retning af en formelig Underhandling. Vi maatte først fortroligt erkyndige os om hvorledes man her var stemt; og det vilde saaledes formodentlig endnu altid staae i vor Magt, at trække os tilbage itide. Imidlertid er dette dog ikke fuldkommen sikkert; thi der er ogsaa en, omend fjern, Mulighed for, at vi uvilkaarlig vilde blive ført ind i en Forhandling, som vi snart maatte fortryde at have indladt os paa, ikke at tale om at, selv om denne min værste Forudsætning ikke indtraadte, det af os foretagne Skridt dog altid indtil en vis Grad kunde have præjudiceret Fremtiden.

Jeg er gaaet ud fra, at de omhandlede Udsagn ikke hidrøre fra officielle og ansvarlige Kilder; men jeg kan dog paa ingen Maade benægte Muligheden af at det Modsatte er Tilfældet. Skjøndt jeg ikke har mærket det mindste dertil, vil jeg dog ansee det for muligt, at de her i Berlin gjorte Antydninger og s. 111navnlig de her givne Raad virkelig have deres Oprindelse i et paa de afgjørende Steder næret Ønske. I saa Fald maae vi skjelne mellem to forskjellige Tilfælde. Enten mener man det paa de afgjørende Steder ærligt og oprigtigt med Danmark, idet man ønsker en saadan Afgjørelse af det svævende Spørgsmaal, at de to Lande i Fremtiden kunne leve uafhængigt og fredeligt ved Siden af hinanden, eller Ønsket gaaer kun ud paa at blive bemeldte generende Spørgsmaal qvit paa de for Tydskland billigste Vilkaar. Ved det første af disse Tilfælde behøver jeg ikke at opholde mig videre; men jeg maa dog bemærke, at naar den preuss. Regjering føler sig generet ved at Pragfredens Art. V henstaaer uopfyldt, og ved Siden heraf mener det ærligt med Danmark, saa seer jeg ikke hvorfor den ikke selv tager Initiativet til Opfyldelsen.

Derimod er Faren for os meget stor, naar vi gaae ud fra det sidste af fornævnte tvende Tilfælde; thi da udsætte vi os, naar vi nu tage Initiativet til en Forhandling om det nordslesvigske Spørgsmaal, enten for at maatte tage tiltakke med en Overeenskomst, og det en endelig Overeenskomst, der ikke, ja maaskee langtfra ikke svarer til vore Ønsker, eller for at maatte trække os tilbage fra Underhandlingen og herved i høieste Grad at compromittere vore fremtidige Forhold til Nabomagten; og da jeg med Dem vilde ansee dette for en yderst fordærvelig Eventualitet, er jeg ogsaa enig med Dem i, at vi, forinden vi tage en Beslutning, maatte have gjort klart for os selv 1) hvorlidet vi eventl. vilde lade os nøie med, og 2) hvorledes vi vilde stille os til de Contrafordringer, som De betegner; [1)] ja jeg gaaer maaske her endnu videre end De, idet jeg ikke engang veed, om det vilde være tilstrækkeligt at vi i Forveien vare paa det Rene med hvorlidet vi vilde modtage. Vi maae jo sige os selv, at naar en under de her forudsatte Forhold indledet Forhandling strander paa s. 112det territoriale Spørgsmaal, er der ikke mindste rimelige Udsigt til, at vi senere skulde faae Meer eller endog blot Nogetsomhelst godvillig tilbage af Slesvig.

Her vilde jeg nu gjerne kunne standse, men det De kalder Deres svage Punkt, er ogsaa svagt for mig, og jeg kan derfor ikke undlade at berøre det; saameget mindre som jeg ikke er fuldkommen vis paa at F[yrst] Bism. er en regulair Politiker i den Forstand hvori De tager dette Begreb. Jeg har længe troet det, og vil ikke endnu opgive denne Tro; men der er dem som ikke troe det, og der er Mange som ikke vilde frakjende ham den nævnte Egenskab, selv om det var hans Plan at tie det nordslesvigske Spørgsmaal tildøde. Ved Siden heraf er der Intet foretaget af os i vort umiddelbare Forhold til Preussen siden Thiles fortrolige Meddelelse i Slutningen af Marts 1868; [1)] og det har derfor længe været mig en meget trykkende Tanke, om det ikke efterhaanden vilde blive nødvendigt, at vi foretoge et eller andet Skridt for at vække Sagen af den Dvale, hvori den ligger. Her er altsaa en særlig Grund til at handle, foruden den som de til Kbhvn. komne Antydninger afgive, og maaskee tabe herved de Betænkeligheder i Betydning, som gjorde sig gjældende mod at tage hine Antydninger tilfølge, saalænge de stode alene. Imidlertid skal jeg dog bemærke, at om vi end i en nærmere eller fjernere Fremtid maae gjøre Noget for at forebygge en mulig Præscription, saa skjønner jeg dog ikke, at det i og for sig vilde være nødvendigt, i denne Henseende at foretage Noget i dette Øieblik.

Med Hensyn til de Bestemmelser man maatte ville tage i Kbhvn., skal jeg endnu til Slutning give en lille Skildring af hvorledes de herværende Forretnings- eller Instantsforhold ville stille sig i Sommer.

Fyrst Bism. er i Varzin, hvor Ingen kommer til ham, og hvor man siger, at han heller ikke modtager Breve.

Om han s. 113kommer hertil, veed Ingen, men ialfald bliver det kun paa et Par Dage, uvist naar. Ligesaalidt veed man om hans Bevægelser overhovedet.

Thile reiser om faa Dage i Congé, formodentlig paa en 6 Uger, og hvem der skal besørge hans Forretninger, veed man endnu ikke; men i ethvert Tilfælde forhindres saaledes med det Første al den Smule politiske »Fühlung« som overhovedet existerer her. En overordentlig Underhandlers Ankomst hertil vilde altsaa, paa Grund af de overordentlige Skridt der maatte foretages for at skaffe ham »Fühlung«, vække Opsigt, selv om han kun kom i aldeles confidentielle og foreløbige Øiemed.

Mig kan man ikke bruge ved nærværende Leilighed. De synes Selv at forudsætte det, og jeg behøver altsaa ikke nærmere at forklare, hvorfor jeg for mit Vedkommede er overbeviist om Umuligheden deraf. — Grev Frijs vilde være fortrinlig, men under nærværende Forhold veed jeg ikke hvorledes Tingen skulde kunne practiseres; og det Eneste jeg saaledes seer, at der vilde staae tilbage, vilde altsaa være at bruge Heydebrand dertil. Jeg tvivler ligesaalidt paa hans gode Villie som paa hans Evne, og ifølge hans Stilling vilde han ogsaa være kaldet til at yde os sin Hjælp. Men skjøndt min Forudsætning altid er [den], at man for det Første ikkun vilde sondere Terrainet, vilde det dog altid være vanskeligt at bruge ham uden at udsætte sig for derved at blive ledet videre end man ønskede. Men denne Vanskelighed er rigtig- nok altid tilstede.

G. quaade

P. Vedels Privatpapirer.